

Слідування наведеного алгоритму при прийняття управлінських рішень керівниками підприємств дозволяє мінімізувати негативні наслідки впливу ризиків на стан справ на підприємстві та оптимально ефективно досягати основної мети підприємства – отримання прибутку.

На національному рівні розроблений державний стандарт якості ДСТУ ISO 9001-2001 щодо якості управління на підприємстві, яким встановлені певні зобов'язання керівництва (5.1) Зокрема, вважається, що «найвище керівництво повинне надавати докази виконання своїх зобов'язань щодо розроблення та впровадження системи управління якістю і постійного поліпшення її результативності, використовуючи: а) доведення до всіх рівнів в організації важливості задоволення вимог замовника, а також регламентувальних та законодавчих вимог; б) формулювання політики у сфері якості; в) забезпечення установа цілей у сфері якості; г) аналізування з боку керівництва; д) забезпечення ресурсами».

Адміністративно-правове регулювання діяльності керівників підприємств в питаннях поточного керівництва очолюваних підприємств створює нормативне підґрунтя для встановлення правомірності їх діяльності. Відповідно, неефективність управлінських рішень керівництва підприємства під час договірної діяльності може свідчити про порушення чинного законодавства та внутрішніх документів як то контракти з керівниками підприємств, статuti тощо.

УДК 343.2:343.3(043.2)

Васильківська І.П., к.ю.н., доцент,
НДІ правотворчості та науково-правових експертиз НАПрН України,
м. Київ, Україна

ЗАХИСТ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ В УМОВАХ ВІЙНИ

Початок повномасштабного вторгнення РФ на територію України поставив перед нашою державою завдання не лише оперативної протидії наявним військовим загрозам, але й формування ефективної системи реагування на увесь комплекс гібридних впливів. Однію з найбільш важливих зон протистояння залишається інформаційна сфера.

Варто зазначити, що ще до 24 лютого 2022 року країна-агресор, широко використовуючи новітні інформаційні технології для впливу на свідомість громадян, сприяла розпалюванню національної та релігійної ворожнечі, пропаганді агресивної війни, насильницькій зміні конституційного ладу або порушенню суверенітету та територіальної цілісності України. Під час же повномасштабної війни засоби

інформаційного ворожого впливу надають змогу виправдовувати, підтримувати збройну агресію, розповсюджувати інформацію, яка дискредитує Збройні Сили України та українську владу.

Наразі весь інформаційний простір фактично стає плацдармом, а інформаційні портали, веб-ресурси, поштові сервіси, телеграм-канали, так звані фабрики тролів, блогери, спільноти у соціальних мережах тощо – інструментами протиправного впливу. В умовах повномасштабної війни ця інформаційна агресія, яку організовують і координують спецслужби РФ, зростає в рази [1, с. 3].

Відтак, з початком збройної агресії РФ законодавець України здійснив деякі заходи щодо створення механізмів протидії небезпекам, що виникли в інформаційній сфері, криміналізувавши найбільш шкідливі з них. Зокрема, було встановлено кримінальну відповідальність за колабораційну діяльність (ст. 111¹ КК), несанкціоноване поширення інформації про направлення, переміщення зброї, озброєння та бойових припасів в Україну, рух, переміщення або розміщення Збройних Сил України чи інших утворених відповідно до законів України військових формувань, вчинене в умовах воєнного або надзвичайного стану (ст. 114² КК), образу честі і гідності військовослужбовця, погрозу військовослужбовцю (ст. 435¹ КК), виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії Російської Федерації проти України, глорифікацію її учасників (ст. 436² КК).

Внесення цих змін до КК, які стосувалися поширення негативних інформаційних впливів, у тому числі неправомірного розповсюдження інформаційної продукції, деструктивної пропаганди, мало на меті посилити протидію агресивному інформаційному впливу РФ як такому, що створює реальну загрозу інформаційній безпеці людини, суспільства і держави.

Вдосконаленню кримінально-правового механізму протидії пропаганді РФ сприяла б криміналізація найшкідливіших пропагандистських впливів, які загрожують національним інтересам та національній безпеці України, –пропаганди, спрямованої на насильницьку зміну чи повалення конституційного ладу або порушення суверенітету і територіальної цілісності України. Також в умовах інтенсивного ворожого інформаційного впливу країни-агресора є нагальна потреба розробити дієвий правовий механізм протидії дезінформації РФ.

Це необхідно у зв'язку із вчиненням РФ великої кількості кібератак, які призводять до розсилки спаму з пропагандистською інформацією, фейкових новин для пропаганди своєї точки зору та дезорієнтації населення, псування офіційних інтернет-сторінок, підміни контенту зображеннями образливого або пропагандистського характеру, блокування та підміни (фальсифікації) масивів інформації тощо.

Україні необхідно використати досвід роботи ЄС з онлайн-платформами та соціальними мережами для підвищення онлайн-прозорості, захисту від інцидентів у сфері кібербезпеки та боротьби з кампаніями дезінформації. Важливим аспектом боротьби з інформаційними та кібератаками є зусилля держави щодо підвищення медіаграмотності, які можуть здійснюватися через мережу публічних освітніх платформ, якими користується молодь.

Сьогодні інформаційна війна є новим важливим способом ведення війни. Кібератаки, протиправні інформаційні впливи не завжди очевидні і завдають шкоди миттєво, найчастіше це довготривалі й особливо деструктивні процеси. Російська інформаційна агресія має геополітичний характер, а не спрямована лише проти України. Тому для України важливо спільними зусиллями з Європою ефективно забезпечувати стійкість до російської інформаційної та військової агресії.

Література

1. Аналітичний звіт «Кримінальна відповідальність за поширення інформації в інтернеті до та після 24 лютого 2022 року». URL: https://www.ppl.org.ua/wp-content/uploads/2022/12/аналітичний-звіт_кримінальна-відповідальність-за-поширення-інформації-в-інтернеті-.pdf (дата звернення: 13.02.2023).

2. Стратегія інформаційної безпеки: затверджена Указом Президента України від 28 груд. 2021 р. № 685/2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/685/2021#n7> (дата звернення: 13.02.2023).

УДК 346.242:330(043.2)

Горобець Н.С., доктор філософії з права,
Гоч Л.М., здобувачка вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Сумський державний університет, м. Суми, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ

Початок повномасштабної війни, розгорнутої країною-агресором, спричинив явну необхідність фінансування окремих галузей задля відновлення вітчизняної економіки. Російсько-українська війна очевидно та цілком очікувано вплинула на рівень інвестиційної активності. За результатами нового етапу експертного дослідження, проведеного Європейською Бізнес Асоціацією інтегральний показник Індексу інвестиційної привабливості України у першій половині 2022 року склав 2,17 бала з 5-ти можливих. Це найнижче значення з 2013 року [1]. З